

[Stillinger]

»Hvad agter ministeren at gøre ved beskatningen af den kommunistøtte, som pensionister modtager ved højskoleophold?«

Begrundelse

I dag kan det være et økonomisk problem for pensionister at modtage kommunistøtte i forbindelse med højskoleophold.

For det første skal pensionisten betale skat af støttebeløbet, for det andet risikerer pensionisten at miste de tilbud, som kommunen giver til pensionister (hjemmehjælp, medicinkort, fri licens osv.).

Pensionister risikerer i virkeligheden at miste penge ved at ansøge om og modtage kommunistøtte til højskoleophold.

Svar (1/3 88):

Undervisnings- og forskningsministeren (Bertel Haarder):

Naturligvis ville det være en fordel for pensionister som for andre, hvis højskolestøtten var skattefri.

Det ville især være en fordel for de pensionister, som får nedtrappet deres sociale ydelser i takt med stigende indkomst.

Men jeg må gøre opmærksom på, at al uddannelsesstøtte er skattepligtig, og at både uddannelsesstøtten og højskolestøtten netop er blevet kraftigt forbedret. Der er vel ingen gruppe, der har fået større fremgang i indkomst end netop uddannelsessøgende og pensionister de seneste år. Derfor er der ikke plads til yderligere forbedringer, hverken i form af øget støtte eller i form af skattefrihed (som jo kommer ud på et).

Der vil desværre de nærmeste år ikke blive plads til forbedringer, medmindre der samtidig anvises tilsvarende besparelser, som har mulighed for at samle flertal.

Spm. nr. S 635

Til *socialministeren* (19/2 88) af:

Stillinger (SF):

»Kan en kommune – efter at have givet en selvejende institution en generel godkendelse efter bilstandsloven – det følgende år påbyde institutionen at foretage beskæringer i budgettet, så de fysiske og pædagogiske rammer bliver ringere end ved institutionens godkendelse, når

stigningen i budgettet ikke skyldes udvidelser af det oprindelige grundlag, hvorefter institutionen er godkendt, men udelukkende almindelige løn- og prisstigninger?«

Svar (26/2 88):

Socialministeren (Mimi Stilling Jakobsen):

Efter bilstandslovens § 69, stk. 2, kan daginstitutioner for børn og unge oprettes og drives af en eller flere kommuner eller som private institutioner, med hvilke kommunalbestyrelsen indgår overenskomst.

Den nærmere tilrettelæggelse af daginstitutionssområdet i de enkelte kommuner er herefter et spørgsmål, der afgøres af kommunalbestyrelserne inden for de rammer, der er angivet i bilstandsloven.

Det er således helt op til kommunalbestyrelserne, om de i det enkelte tilfælde vil indgå overenskomst med en selvejende institution. I Socialministeriets cirkulære af 22. december 1986 om institutioner under kommunerne er som bilag 2 optaget en standardoverenskomst, der kan benyttes, hvis parterne ønsker det. Men andre former for overenskomst kan også anvendes. Ifølge § 9 i standardoverenskomsten er en kommunalbestyrelse forpligtet til at afholde en institutions driftsudgifter på grundlag af det godkendte årsbudget, medmindre parterne træffer aftale om en fravigelse eller overenskomsten opsiges.

Det er Socialministeriets opfattelse, at standardoverenskomstens § 9 hindrer et *ensidigt pålæg* fra kommunens side om, at der f.eks. skal spares en vis andel på samtlige poster i det godkendte budget. Dette fører imidlertid ikke til, at den pågældende institution kan siges at have ubetinget krav på, at det budgetterede beløb ikke ændres det følgende år. Hvis til eksempel en eller flere af de komponenter, der indgår i budgetteringen, har ændret sig, f.eks. at pris- og lønreguleringen er blevet større end forudsat, kan det være nødvendigt for en kommunalbestyrelse at tage kontakt til de selvejende institutioner om en ajourføring af budgettet, og såfremt der ikke rejses indsigelse mod ændringen fra den enkelte institutions side, vil denne kunne gennemføres.

I øvrigt skal jeg gøre opmærksom på, at de selvejende institutioner er en del af kommunens samlede dagforanstaltningstilbud efter bilstandsloven. De kan derfor med rimelighed sø-